

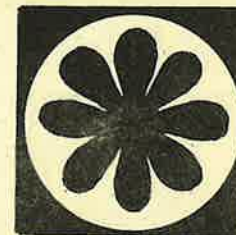
KOJETÝNSKÝ KULTURNÍ KALENDÁŘ

LEDEN 1971

ZAMYŠLENÍ NAD ROKEM 1970 A 1971

Při ukončení každého roku dochází téměř u všech občanů k zamyšlení nad tím, jak tento rok prožil a co všechno vykonali pro dobro své rodiny.

Stejným způsobem uvažují i funkcionáři a pracovníci Městského národního výboru v Kojetíně, ovšem s tím rozdílem, že okruh úkolů vytýčených na počátku roku je ovlivňován mnoha činiteli, kteří mohou kladně, ale i záporně rozhodnout ve prospěch či neprospěch jednotlivé akce.

Ohlédneme-li se zpět, můžeme konstatovat, že většina investičních akcí, ale i závazky k 25. výročí osvobození naší vlasti Sovětskou armádou, byly téměř splněny. Naše město získalo další chodníky, výbojkové osvětlení v pěti ulicích, zelené pásy, sochařskou výzdobu a byla zahájena stavba školní stravovny, ve které bude též umístěna Zvláštní škola. Dále došlo k úpravě několika budov, které ovlivňují vzhled našeho města. Pokračovalo se na výstavbě koupaliště a podle stavu prací se dá předpokládat, že bude dáno v roce 1971 do provozu. Též na úseku kultury bylo odvedeno kus práce a všechny akce byly důstojně a řádně zajištěny.

Poněvadž na všech akcích pomáhali občané, závody, složky Národní fronty, školy a učňovská střediska, děkujeme jim za příkladnou spolupráci, kterou přispěli k důstojnému zakončení pro nás tak významného roku 1970.

I když za uplynulých 25 let bylo mnoho vykonáno

ve prospěch našeho města, zůstává ještě dosti akcí, které musí být vybudovány ku spokojenosti našich občanů. Velká příležitost se nám naskytá v roce 1971, kdy oslavíme významné jubileum našich národů - 50. výročí založení Komunistické strany Československa.

Právě toto významné výročí zavazuje všechny, aby svou prací a závazky vůči městu přinesli další vysoké hodnoty a to nejen po stránce hospodářské, ale i po stránce ideologické.

Městský národní výbor v Kojetíně bude v roce 1971 vycházet ve své práci z uzavřeného celoměstského závazku na základě Humpolecké výzvy na počest 50. výročí založení KSČ.

Plán rozvoje města bude soustředěn na dokončení letního koupaliště, pokračování na stavbě školní stravovny, dobudování zeleně v sídlišti JIH i v jiných úsecích, dokončení II. Mateřské školy a obřadní síně, vybudování lávky pro pěší v železniční stanici Kojetín /sdružená výstavba/, na rekonstrukci chodníků a komunikací. Dále budou sledovány akce: výstavba 62 bytových jednotek v sídlišti JIH, 12 bytových jednotek a obchodní jednotky na Gottwaldově náměstí a 32 bytových jednotek na Fučíkově náměstí. Současně se bude sledovat projekční připravenost pro 207 bytových jednotek v sídlišti SEVER. Celková hodnota uvažovaných akcí činí 27,650.000,- Kčs.

Ve školství se pozornost zaměří především na jednotné výchovné působení v duchu naší socialistické společnosti. Za pomoci rodičů, učitelů a široké veřejnosti chceme, aby naši mládeži byly známy úspěchy a dosažené výsledky města, ve kterém žijí. Věříme, že mladým lidem našeho města není lhostejno jak se bude město i nadále rozvíjet a věříme, že podle svých možností a sil budou práci Městského národního výboru nápomocni. Na úseku kultury bude úsilí zaměřeno především na důstojné pořádání akcí v rámci významných oslav tohoto roku a na celkový

rozvoj kulturního a společenského života města.

Zemědělství se bude ve všech socialistických sektorech zabývat otázkou lepšího využití půdního fondu a zajistí moderní mechanizační prostředky.

Zdravotnictví chce ještě zvýšit úroveň a stav zdravotnických služeb ve městě a na úseku sociálního zabezpečení bude proveden intenzivní průzkum mezi sociálně slabými a potřebnými občany s cílem poskytnutí pomoci.

Místní hospodářství a obchod zaměří svou práci tak, aby byli občané spokojeni se službami v provoznách Oblastních služeb a v jednotlivých obchodech. Dále bude dbát o to, aby byl bytový fond Domovní správy modernizován ku spokojenosti občanů a chátrající domy aby byly opravovány.

Závazky občanů, závodů, společenských organizací, škol, učňovských středisek, poslanců i pracovníků Městského národního výboru na úpravu hřišť, zelených pásů, budování koupaliště, chodníků a dalších akcí jsou velmi hodnotné. Bude odpracováno celkem 77.810 hodin a jejich hodnota bude činit 933.720 Kčs.

Z uvedeného je patrné, že rok 1971 bude velmi náročný. Jsme však přesvědčeni o tom, že se do této pozitivní práce zapojí co největší počet občanů, závodů, škol i společenských organizací.

Vážení občané, chtěli bychom Vám ještě jednou poděkovat za Vaše vzácné pochopení pro naše město a využíváme této příležitosti též k tomu, abychom poděkovali všem poslancům, členům komisí a aktivistům za práci, kterou konají po své pracovní době ve prospěch města a jejich manželkám a manželům, že jim umožňují tuto náročnou práci konat.

Všem Vám chceme popřát do roku 1971 hodně zdraví, pracovních úspěchů a spokojenosti.

Otto H a n d l
předseda MěNV Kojetín

Nejvýznamnější epochou dějin města Kojetína je období let 1921 - 1945.

Celá 20. a 30. léta jsou vyplněna nezměrným příkořím na pracující třídě a bojem této třídy za lepší společenský řád. Sociální poměry i boj dělníků a chudiny na Kojetínsku, podněcovaný a vedený komunisty, tvoří jedolitou obžalobu kapitalistického systému, jenž nebyl schopen odstranit ani ty nejkřiklavější jevy sociální nespravedlnosti. Protože v Kojetíně bída a chudoba v dělnických rodinách byla zvláště častým hostem, o to usilovněji se zde vytvářela semknutá třídní pospolitost, o to víc se rozvíjela její uvědomělá revolučnost. Ne nadarmo dostal Kojetín přívzviska "Rudý Kojetín", "Revoluční hnízdo", "Kojetín - bašta komunismu", "Druhé rudé Kladno" a pod. Dvacet let urputných bojů vytvořilo silnou revoluční tradici, jež jistě bude všemi budoucími generacemi vděčně vzpomínána, neboť získala tomuto malému a jinak nepřiliš významnému městu velmi čestné místo mezi nejzasloužilými centry dělnického hnutí v Československu. Tato revoluční tradice je o to cennější, že nezůstala pouhým symbolem naděje, nýbrž se stala v rozhodujících osudových chvílích let 1945 a 1948 spolutvůrcem nového, spravedlivějšího společenského řádu - socialismu.

Z brožury "Revoluční Kojetín"
autor Dr. Gustav Vožda

V měsíci prosinci 1970 se dožili:

paní Anna Š m e h l í k o v á	91 let
paní Boh. T e s a ř í k o v á	90 let
paní Frant. M a r t i n k o v á	89 let
pan Vratislav V a n ě k	85 let
paní Marie M a r c i z s o v á	83 let
pan Rudolf H u ň á č e k	83 let
paní Frant. E v a n ž i n o v á	81 let
paní Štěp. S u c h o m e l o v á	80 let
paní Barbora V a š í č k o v á	80 let

Dvacetpět let společného života oslavili manželé

Žofie a Rudolf B a j t k o v i

B l a h o p ř e j e m e !

průvodce městem a jeho okolím

V březnovém čísle Kojetínského kulturního kalendáře jsme uveřejnili první ukázkou z nejstarší kroniky města Kojetína z roku 1743. Nyní uvádíme další část, ze které se dovídáme, jak Vilém z Pernštejna uděluje městu Kojetínu mostní právo.

Vilém z Pernštejna, na Helfenštejně, nejvyšší hofmistr království českého. Vyznávám tímto listem obecně především, kdož jej čísti neb čtouc slyšeti budou, že jsouce prošení od opatrných purkmistra a konšelův i vši obce města našeho Kojetína, věrných našich milých, o tenž rybník, kterýž pan Herold dobré paměti započal dělati u Kojetína, tu o kterémž jsou nás spravili, že by jim k velké škodě a záhubě byl, kdyžby se koliv dodělal a my to sami u sebe zdravě rozváživše, ačby náš užitek na tom rybníku kdyby se dodělal znamenitý býti mohl i potomkův našich, ale zase jejich i jich budoucích potomkův skrz to škoda znamenitá a živnostem jejich zahubení, tejj vši obce v městě již psaném Kojetíně byla by pak to obě u sebe dobře rozváživše, užitek náš a jich zahubení, s dobrým rozmyšlením, týž svrchu psaným purkmistru a konšelům a té obce kojetínské i jich budoucím potomkům k jejich prosbě jsouce naklonění a tím, aby pod námi živnosti své provozovati mohli tuto milost jsme jim učinili a tímto listem činíme. Chtíce tomu i zavazující k tomu erby své a potomky pány a

den našel všechny vyčerpané a po průvodu ochraptělé. Doma se ještě dlouho vzpomínalo a vzpomíná dodnes. Na tak bohaté zážitky se vlastně vůbec nezapomíná.

A při dalších vzpomínkách, které letí hlavou, nelze nevzpomenout "Hanácké svatby" v Kojetíně na Hrázi v roce 1943, kdy na hřišti tančilo 10 kol, t.j. 40 hanáckých párů Moravskou besedu. Zajímavé bylo, že 5 kol bylo z Kojetína, to jest od dětí školou nepovinných i prvňáčků až po dospělé. Ale nejvíce úspěchů a pozornosti sklidili právě tito nejmenší tanečníci, zvláště když s velkým zaujetím tančili "kanafasku". Většina z těchto mladých nadšenců vydržela v Hanácké besedě hodně dlouho, no - až se rozlétli do světa. A někteří, i když se vdali a oženili, odchovávali děti, i pak zůstávali souboru věrni. Snad už ne jako tanečníci, ale jako velcí příznivci. Jako dík za jejich vytrvalost vzpomínám při tomto vyprávění manžele Hrabčíkovy, Borovičkovy, Krčmařovy, Kuráckovy, Fiurovy, Minaříkovy, Šigutovy, Štastníkovy, Drbalovy, Peturovy. A nelze si soubor představit bez L.Němečka, T.Mračka, F.Sixty, F.Juřeny, F.Drbala, V.Štastníka, V.Uhry, z děvčat bez M.Synkové, A.Palacého, M.Borovičkové, J.Ježové, M.Hrabčíkové, I.Svobodové. Z mladších pak bez D.Němečkové, J.Huňáčkové, Z.Cukrové, L.Kyjasové, J.Kotkové, J.Bártkové-Křípalové, L.Gardavského, J.Krčmaře, R.Hrudíka, K.Drbala. Je ještě celá řada jmen, která se vyskytují v seznamech účinkujících v tanečním souboru, ale neuvádím je, poněvadž se zúčastnili jen jednou či dvakrát, případně účinkovali jen během jedné sezóny.

Mimořádně chci ještě pro paměť dalších zaznamenat jména těch, kteří první tančili Hanáckou besedu od Gustava Voždy po jejím zrodu na "Hanácké pótě" v Kojetíně v roce 1947 za vedení paní A.Hýžďalové. Byli to J.Kačírek a V.Kafková, M.Hamerník a V.Kačírková, J.Bilavčík a T.Mlynaříková, L. a D.Sovovi.

Dodnes se nesou krajem při různých příležitostech slova písně "Počké, povim na tě, žes byl na salátě, a já na tě taky povim, že tys na ně taky chodil, počké, povim na tě, žes byl na salátě". Pak se řadí další známá "Tovačov, Tovačov" a už se míhají šátečky nad hlavami tančících. V polkovém tempu plyne další píseň "Či je, či je, či je děvče", která je jistě všem dobře známá. Dále následuje píseň i tanec "Kde ty jedeš, můj Jeničku" a při veselém tempu a hbitých poskocích se tančí celá píseň. Po ní je znovu zařazen "Tovačov, Tovačov", pak následuje "Řeznická", "Červený šátečku", "Šel zahradník do zahrady". Beseda končí mohutným závěrem autora: "Na té naší Hané, všechno máme, na té naší Hané zpíváme. Na naší krásné Hané požehnané Hanák orat nepřestane a me sme me a me se nedáme"!

Aby řada našich programů byla ucelená, chci ještě vzpomenout oblíbené Moravské besedy sestavené koncem minulého století Richardem Kaskou z hanáckých a slezských tanců. Dodnes vyšla již v mnoha vydáních a úpravách. V začátcích souboru to byl snad jediný dostupný materiál pro nácvik tanců vedle České besedy a později besedy slezské a československé. Mnohou pěknou chvíli jsme si prožili při jejím předvádění a vždy se velmi líbila.

Všechny popisy tanců, které jsem ve svém vyprávění uvedla, nebyly žádným návodem k nácviku, bylo to jen takové povídání o hanáckých tancích. Řádné a úplné popisy najdou zájemci jinde z pera povolanejších.

Při tom svém vzpomínání musím ještě připomenout naši obětavou modistku - Zdenku Hrubou, která se s nevšední ochotou pustila do pracného díla - zhotovování hanáckých klobouků. Tato práce vyžaduje značného umu, síly a vytrvalosti. Skoro nikomu z odborníků se nepodařilo vyrobit právě takový klobouk, s tak tvrdým vyztuženým okrajem, jako jsou staré

vzory. Zdenka se o to pokusila a dosáhla úspěchu, který však zaplatila doslova rozedranými prsty od pracného napínání na kulatou roli kolem hlavy. A že fešně nasazený klobouk nad pravé oko je korunou celého mužského oblečení, to každý ví. Mašle dovedně složené vpředu na kokardu zdobí tento "tvrdošíjný" kus kroje. A zhotovila jich Zdena, jak sama říká mnoho desítek.

Ku konci našeho vyprávění je ještě nutno vzpomenout několika obětavých a pro věc zaujatých lidí. Hynek Dostál a Antonín Krybus vždy obětavě dělali "otce svajby" a to jak doma, tak i na zájezdech. Max Navrátil s ochotou dodnes přináší různé písničky a říkadla. Jeho paní pracně vytvářela ženské kordulky. Paní Vaňková, obětavá klavíristka, věnovala nám nezištně mnohou hodinu svého času při nácviku tanců. Při pořádání národopisných výstav, při výstavě obrazů nezapomenutelné malířky Marie Gardavské, nám velmi prospěla bohatou zásobou starého nádobí, džbánek, talířků, šátek a jiných krojových doplňků, které nám vždy ochotně půjčovala paní Ořechovská, Vaňková a paní učitelka Vlácilíková. A byla ještě velká řada lidí, kteří naše snažení podporovali a celé věci přáli. Nemohu je ve svém vyprávění ani všechny vyjmenovat. Snažila jsem se uvádět jenom to, co se vztahuje přímo ke Kojetínu a koječákům. Bylo by ještě mnoho co psát a vzpomínat. Tak jako se divíme nevyčerpatelným zdrojům různých drobných a skvostných motivů "Hanáckého květu" na výšivkách, pyšným tužipánům, krásnému prolamovanému jablíčku, srdíčku, zvonečku, ladné skupině kytiček a věnečků, co bohatství a tvarové krásy vykouzila nadaná vyšivačka - obyčejná prostá žena při naprosto skromných podmínkách - tak se divíme bohatství výrazovému. Co je ukryto lidové moudrosti, zkušenosti, co dobrých rad je ve všech těch promluvách obřadních, v písničkách i říkadlech.

Co nám tedy Hanácká beseda dosud dala?

Bylo toho vskutku mnoho.

Všem zúčastněným dala bohaté zážitky, potěšení z tance, i krásné vzpomínky na úsměvy a dobrou pohodu, kterou jsme lidem rozdávali při našich vystoupeních.

A těch bylo za ta léta opravdu hodně.

držitele toho města tak a k tomu, že ten rybník svrchu psaný od nás ani erbům a budoucím potomkův našich, pánův a držitelův toho města, kdožby koliv právům našim a neb erbův našich potomně držel, nemá ten rybník dělán a dodělán býti nikdy, než tak, jak již se má, na budoucí časy vystavovati, a ta hráz, kteráž již udělána na tom rybníku, tu jsme jim taky pustili, aby místo těch mostů, kteréž jsou oni kojetínští prve dělávali a opatrovali a mostní jsou z nich brávali a oni kojetínští dobrovolně pustili jsou nám a erbům našim a budoucím pánům a držitelům kojetínských ten důchod, totiž mostní, na budoucí časy co jsou oni brávali prve a my i erbové naši a potomní držitelé Kojetína máme ty mosty na těch hrázích i jinde z kterých jsou oni prve mostní brali, opravovali na svůj náklad bez jich práce a všelijakých robot a vždy na ty opravy s tej sumy což nám přijde mostního aneb erbům našim a budoucím našim, kteréž jsou oni kojetínští prve brávali, máme nechávat deset kop míšenských u purkmistra a konšalů kojetínských na ty opravy mostů, aby se dostatečně opravovali, kdyžby potřeby bylo, buď tu na hrázi nebo na jiných mostech, z kterýchž se mostní bere a kdyžby těch neb jiných deset kop nestačilo, máme a jsme povinni jiných deset kop na toto místo položití tolikrát, kolikrát by toho potřeby bylo. Tomu na svědomí a pro lepší jistotu já, svrchupsaný Vilím svou vlastní pečeť dal sem přiložití k tomuto listu, jenž jest dán a psán na Tovačově tu středu po svatých Petru a Pavlu apoštolů Božích, léta Božího 1506.

/1.července 1506/.

Z kroniky vypsál fr.

SLOVO K RODIČŮM

Cesta k dospívání je křivolaká s mnoha problémy pro chlapce či děvče a samozřejmě i pro rodiče. Ti podle svých zkušeností posuzují chování a jednání dětí, snaží se o jejich zavedení na optimální životní cestu podle svých představ. Zapomínají ale, že život společnosti se všemi informacemi, které jsou bohatší, úplnější a mnohdy rozpornější než v dobách jejich mládí, doléhá na myšlení a city mladého člověka velmi intenzivně a bezprostředně. Rodiče jsou často udiveni ať již otázkou či odpovědí dítěte, kterou by si oni v době svého mládí vůči rodičům nikdy nedovolili. A nyní mají odpovědět. Někdy to končí rozpaky, jindy atričtním odmítnutím. Ani jedno, ani druhé není správné. Mladý člověk chce vědět, nebojí se ptát, ale bývá na pochybách, zda se mu dostane odpovědi. Kde ale má hledat poučení, když ne u svých rodičů? Takové situace bývají příčinou napětí mezi rodiči a dětmi i zdrojem oboustranné nedůvěry. Rodiče se často zlobí, že dospívající dítě je tajnůstkář.

Víte, to tajemství dospívajícího dítěte bývá čisté a z jeho hlediska i vznešené. Co my víme o zasněné tváři, o tichém úsměvu, o velkém mlčení, vyhledávání ticha svého pokojíku či koutku; co tajných vzdechů i velkého trápení je nám skryto za velkým tajemstvím. Nechtějme nahlédnout za oponu jejich tajemství, zvláště ne nešetně. Dospívající děti nemají rády, když o nich pochybujeme nebo je ve všem, i v maličkostech, sledujeme. Vždyť je známe, jsou v naší výchově! Tak proč nedůvěřovat! Nemá nebo neměl každý z nás své velké tajemství? Tak vidíte. Musíme

nechat dítěti jistou svobodu mít své tajemství a nemyslet si hned, že jde o něco špatného. Rozumí rodiče, kteří se starají o výchovu svých dětí, mnohé postřehnou, mnohé si domyslí a mnohé, zvláště matka, v citovém rozpoložení dítěte, které se potřebuje svěřit, se doví. A pak je na nás, jak si budeme počínat. Zakážeme, zesměšíme, budeme se vysmívat, hanět, vymlouvat, nařizovat? To není cesta. Zájem o jeho problémy, vážný rozhovor o nich, promyšlení pravdivé odpovědi, vysvětlení, svůj názor i naznačené možnosti řešení, poznání jeho názoru nás jedině může postavit vedle něho a vést ho. Opak je naše prohra.

Dospívající dítě má psychologickou potřebu nějakého tajemství. Bývá to někdy tajný ideál, na který chlapec či děvče myslí a jehož prozrazení se bojí. Nejčastěji proto, aby se nestalo předmětem posměchu, aby se někdo jejich ideálu nedotkl. První velká láska. Krásná, čistá a vždy vzpomínaná. Proč v probuzeném citu vidět hned něco nepěkného, nečistého, nedovoleného? V tomto období začíná formování vztahů lidí mezi sebou. V této době se chlapci a dívky poprvé dostávají do vztahů založených na citových prožitcích, poprvé hledají své já ve vztahu k svému ideálu, poprvé chápou lahodnost řeči a proto hledají slova, která cítí a neumí vyslovit, jsou překvapení sami sebou, zmateni odhalením něčeho krásného, neznámého, co způsobuje radost i bolest, touhu i beznaděj, sílu i slabost, odvahu i stud, jemnost i chlapeckou drzost, odhodlání rozdat sama sebe. Velké tajemství se otvírá v srdci dívky či chlapce, tajemství nedotknutelné, posvátné, lehké jak jarní opar, plné barev jarní rozkvetlé louky, plné zpěvu i smutku, plné hudby a veršů. Hrubín, Nezval, Kainar i jiní básníci jsou jejich milou i tajnou četbou. Jen ať je čtou, ať prožívají verše v tichu, zamyšlení, zasnění, nechť si ukládají se-

mena krásy a pravdy myšlenek do srdcí a ta nechť jednou v ohnivé květy jara jejich života.

Komu to všechno svěřit? Deník bývá zpovědníkem, útěchou, nadějí i svědkem zklamání, touhy a beznaděje. Neberme jim to. Je to jejich přítel, tajný přítel, nejmilejší, nejbližší. Uchovává ta největší tajemství poprvé hluboce prožité. Nezranme probouzející se cit, který život člověka zdobí, přivádí k pochopení velkého tajemství života, v jehož jménu se život obnovuje a člověk se stává člověkem. Naše láska jim musí pomoci pochopit sama sebe, vyvést je do jasného dne, překlenout tu první radost a zklamání. Život je před nimi a v něm je třeba tolik lásky, čistě, nesobecké, upřímné, která je teprve čeká a naplní smysl a cíl jejich života.

Antonín M a l ý

víte, že

- ... již 2. prosince 1970 splnil kojetínský mlýn celoroční plán výroby?
- ... vyrobil za 78 milionů korun mlýnských výrobků podle plánu a navíc ještě za 7 milionů?
- ... k tomuto překročení plánu dopomohla dobrá jakost výrobků, takže mlýn měl vysoké objednávky od svých odběratelů a tak dobře obhájil titul "Provozovna vzorné jakosti"?

KULTURNÍ VÝROČÍ V LEDNU 1971

21.1.1971 47.výročí úmrtí Vladimíra Iljiče Lenina

zveme Vás ...

- na divadelní představení - komedie M.Hennequina PROLHANÁ KETTY, kterou uvedou v Kojetíně v úterý dne 5.ledna 1971 v 19,30 hod. v sále sokolovny Městská divadla pražská. V hlavní roli Stella Zázvorková, dále hrají Jana Drbohlavová, Alena Kreuzmannová, Stanislav Fišer a další,
- na pořad nazvaný "NÁVŠTĚVY", ve kterém vystoupí známý filmový a divadelní herec Pavel Landovský, dále V.Oktábec, M.Kováč, hosteska Alena Klocová, zpěvák Vlado Horaňský se skupinou FARAO. Koná se v úterý 19.ledna 1971 v 19,30 hod. v sále sokolovny
- na desátý tradiční SPOLEČENSKÝ PLES Vítkovických železáren, který se koná v sobotu 23.ledna 1971 ve 20,00 hod. v sokolovně. Hraje taneční orchestr MISTRAL pod řízením Jar. Slovák,
- na divadelní představení - komedie Carlo Goldoniho ZPÍVAJÍCÍ BENÁTKY, kterou uvede Slováké divadlo v úterý 26.ledna 1971 v 19,30 hod. v sále sokolovny, odložené představení "Podzimního divadelního cyklu",
- do KLUBU DUCHODCŮ, kde budou opět pořádány každou středu ve 14,00 hod. odpoledne tradiční besedy a přednášky.
 - 6.1. beseda o akci "Člověk volá člověka",
 - 13.1. beseda o nových knihách a práci kojetínské knihovny,
 - 20.1. beseda s lékařem,
 - 27.1. beseda o významu přátelství se Sovětským svazem.

KINO HANÁ

1. ZLATOKOPOVÉ Z ARKANSASU
pátek Barevný širokoúhlý film NSR je vzrušujícím dobrodružstvím z divokého západu.
Mládeži přístupno
2. a 3. MRTVÝ V PODEZŘENÍ
sobota Širokoúhlý kriminální film NDR.
Mládeži přístupno
6. a 7. KAPITÁN DABAČ
středa Příběh ze Slovenského národního povstání.
čtvrtek Mládeži přístupno
- 8.-10. ŠTVANICE
pátek Americký širokoúhlý film - napínavý příběh
sobota příběh o pronásledování vězně.
neděle Mládeži do 15 let nepřístup.
13. a 14. DOBRODRUŽSTVÍ
středa Italský film s Monicou Vittiovou
čtvrtek v hlavní roli.
Mládeži do 15 let nepřístup.
- 15.-17. BROUK V HLAVĚ
pátek Americký širokoúhlý film - komedie z Paříže
sobota roku 1900, aneb co se může stát, když si
neděle žena vezme brouka do hlavy.
Mládeži do 15 let nepřístup.

20. a 21. LÉTO NA HORÁCH
středa Maďarské filmové drama.
čtvrtek Mládeži do 15 let nepřístup.
- 22.-24. TAJNÝ OBŘAD
pátek Premiéra anglického filmu - psychologické drama dvou žen.
sobota Mládeži do 15 let nepřístup.
neděle
27. a 28. VÝSTŘEL V PRŮSMYKU
středa Sovětský dobrodružný film o lidech a koních.
čtvrtek Mládeži přístupno
- 29.-31. PAN WOŁODYJOVSKI
pátek Polský širokoúhlý barevný film podle
sobota slavného románu H. Seinkiewicze.
neděle Mládeži přístupno

DĚTSKÁ PŘEDSTAVENÍ

- sobota 2. POHÁDKA O DRAKOVÍ - pásma barevných pohádek
- neděle 10. PRINCEZNA SE ZLATOU HVĚZDOU - barevný film podle pohádky B. Němcové
- neděle 17. ČERNÝ PASAŽÉR
Sovětský film - příběh malého pasažéra
- neděle 24. PRVOROZENCI - sovětský film pro děti
- neděle 31. PŘÍPAD LUPÍNEK - český barevný film

Kojetínský kulturní kalendář vydává Osvětová beseda

K o j e t í n

Řídí redakční rada: A.Malý, B.Novotná, Dr.F. Řezáč

Úprava textu: M.Kučerová

Obálka, titulky: M.Vicenec

Tisk: Okresní kulturní středisko v Přerově

Povoleno Odborem kultury ONV v Přerově pod číslem
F-6, 015-017, ze dne 24.9.1969.
